

Motion till riksdagen

1987/88:N32

av Alf Svensson (c)

med anledning av prop. 1987/88:90 om energipolitik
inför 1990-talet

Den 23 mars 1980 genomfördes en folkomröstning i kärnkraftsfrågan. En majoritet av svenska folket uttalade sig för att kärnkraften skall avvecklas före utgången av år 2010. Avvecklingen skulle ske i den takt som är möjlig med hänsyn till behovet av elektrisk kraft för att upprätthålla sysselsättning och välfärd. Majoriteten uttalade dessutom att ingen ytterligare utbyggnad av kärnkraften skulle ske utöver de tolv reaktorer som vid omröstningstillfället var i drift, färdiga eller under arbete.

Efter folkomröstningen 1980 bekräftade riksdagen folkets vilja genom att besluta att den sista kärnkraftsreaktorn i Sverige skall stängas senast år 2010.

Kds och de övriga partierna bakom linje 3 kritiserade konstruktionen att först bygga ut kärnkraftskapaciteten till 12 aggregat och sedan inleda avvecklingen. Problemet är – som mycket tydligt framgår av propositionen – att hela energimarknaden nu byggs upp för ett mycket stort elberoende.

Ett av de största problemen är att klara avvecklingen av den direktverkande elvärmen i bostadsbeståndet. Regeringen och en majoritet av riksdagen har hittills avvisat ett antal riksdagsmotioner bl. a. från kds om att förbjuda direktverkande elvärme i nyproducerad permanentbebyggelse. Priset för denna kortsiktiga politik får bostadskonsumenter nu betala. Dessa har i praktiken lurats till att installera direktverkande elvärme med de konstlat låga elpriserna. Regeringen har alltsedan folkomröstningskampanjen hårdnackat vägrat att redovisa en realistisk elprisutveckling bortom 1990. Nu är det så dags att presentera de kraftfulla elprishöjningar man hela tiden varit medveten om som oundvikliga.

I propositionen heter det att statsmakterna under de senaste åren vidtagit en rad åtgärder som syftar till att underlätta omställningen av energisystemet. Det ovan nämnda beslutet att efter folkomröstningen bygga ut kärnkraften till 12 aggregat gick stick i stäv med strävan att ställa om energisystemet mot de mål som nu ställs upp i propositionen.

Insatser har gjorts inom ramen för energihushållningsprogrammet för befintlig bebyggelse. Tyvärr har regeringen sedan något år dragit in statsbidraget för de kommunala energisparrådgivarna. Detta har resulterat i att ambitionsnivån framför allt när det gäller att ta fram energisparprojekt i det befintliga bostadsbeståndet sjunkit.

Staten har satsat resurser på att åstadkomma marknadsintroduktion av ny teknik som bidrar till ett minskat oljeberoende och en effektivare energianvändning. Två oljeersättningsprogram har genomförts med syfte att medverka till att ny teknik som minskar oljeberoendet introduceras på mark-

naden. Dessutom har investeringsprogram för bl. a. byggandet av miljövänliga fjärrvärmesystem påskyndats.

Tyvärr har den hittills bedrivna energipolitiken förhindrat kommunerna att bygga effektiva kraftvärmesystem, som både levererar fjärrvärme och elkraft. Bakgrunden har varit att marknaden för kärnkraftverkens elproduktion inte fick störas. Nu signalerar propositionen nya riktlinjer för kommunerna. Nu är det så dags att rekommendera kommunal kraftvärmeutbyggnad när en stor del av fjärrvärmeutbyggnaden redan genomförts.

Mot. 1987/88
N32

Tjernobyl

Den 26 april 1986 inträffade ett förödande reaktorhaveri i kärnkraftverket i Tjernobyl. Efter olyckan uppdrog regeringen åt rådet för långsiktiga elanvändnings- och elproduktionsfrågor, energirådet, att på nytt pröva de grundläggande frågorna om kärnkraftens säkerhet.

I en proposition (prop. 1986/87:159) hävdade regeringen att den inte fann anledning att tidigarelägga den tidpunkt då kärnkraftsavvecklingen skall vara helt genomförd med anledning av erfarenheterna av Tjernobyl. I en riksdagsmotion under allmänna motionstiden kommer kds fram till en annan ståndpunkt och föreslår att planeringen inriktas på att svensk kärnkraft skall vara avvecklad år 2000. Slutsatserna i denna motion ligger även till grund för hemställan med anledning av nu föreliggande proposition.

Avveckla kärnkraften före år 2000

Kärnkraftskatastrofen i Tjernobyl visar att beslutet att avveckla kärnkraften var riktigt och att reaktorhaverier får förödande konsekvenser för människor, djur och miljö också på stora geografiska avstånd från haveriplatsen.

Kds anser bl. a. med hänsyn till effekterna av kärnkraftsolyckan i Tjernobyl att de svenska kärnkraftsreaktorerna bör vara avvecklade till år 2000. En avveckling av kärnkraften till år 2000 är möjlig att genomföra med betydande miljömässiga, säkerhetsmässiga och ekonomiska fördelar, jämfört med att driva de flesta reaktorerna till år 2010, och därmed tvingas ersätta dem med kolkraftverk som kraftindustrin och kärnkraftsförespråkarna önskar.

Propositionen utgår från en elanvändningsnivå på 135–140 miljarder kilowattimmar vid sekelskiftet. En sådan planering läser fast det svenska energisystemet vid en onödigt hög nivå och ger fel signaler till marknaden. Incitamenten att spara och hushålla minskar. Kds avvisar alltså utgångspunkterna för propositionen när det gäller tidpunkten för avvecklingens slutförande och elanvändningsnivån och inriktar i det följande förslagen på att avvecklingen skall vara genomförd år 2000 med högre sparambitioner än de som regeringen föreslagit.

De svenska kärnkraftsreaktorerna måste under alla förhållanden ersättas. Den tekniska livslängden har överdrivits. T. ex. är Ringhals 2-reaktorn så försvagad av "ålderskrämpor" att ägarna redan vill byta ut ånggeneratorerna till en kostnad av ca 1,2 miljarder kronor. Enligt kds uppfattning bör denna investering inte fullföljas. Ringhals 2 bör snarast stängas och resur-

serna i stället satsas på effektivare energianvändning och stöd till framtidsinriktade elprojekt som t. ex. de planerade havsbaserade vindkraftsbyarna i Blekinge.

Kds instämmer i stort i propositionens riktlinjer och förslag när det gäller elprisutvecklingen. Särskilt den elintensiva industrins situation måste beaktas.

Den elintensiva industrin sysselsätter ca 100 000 personer och är i stor omfattning lokaliserad till Bergslagen och Norrland. I dessa områden svarar denna industri för upp emot 40 % av den totala industrisysselsättningen. Den elintensiva industrin har en mycket stor exportandel där dess exportvarde uppgår till cirka en tredjedel av industrins totala nettoexportvärde. Det är till denna sektor som en större del, än den i propositionen föreslagna, av elanvändningen skall koncentreras. I ett längre perspektiv finns det anledning att stimulera en övergång från el till naturgas i industriella processer.

Tidigare riktlinjer för energipolitiken

Riktlinjerna för energipolitiken fram till omkring år 1990 fastställdes av riksdagen 1985. Strategin är att vidta åtgärder för att minska oljeberoendet och lägga grunden för en ersättning av kärnkraften genom energihushållning, fjärrvärmeutbyggnad, införande av ny teknik och nya energikällor samt forskning och utveckling. Riksdagen avvisade dock som tidigare påpekats krav på förbud mot nyinstallation av direktverkande elvärme i permanentbostäder. Ett sådant förbud hade skapat större förutsättningar för målsättningarna att lyckas. Ny teknik för elproduktion skulle dessutom provas ingående. Problemet för denna nya teknik är med regeringens modell att finna avsättning för sin elektricitet på marknaden i konkurrens med det enorma utbudet av kärnkraftsel fram till år 2010 eller åren närmast före.

Den avgörande svagheten i denna strategi låg enligt kds uppfattning i att riksdagen inte förrän 1995 skulle få ta ställning till en konkret omställningsplan som skall resultera i att den sista reaktorn stängts av år 2010. Dessutom kommer överutbudet av kärnkraftsel under så lång tid att bromsa introduktionen av alternativ elproduktion och minska incitamenten till tidiga investeringar i energisparåtgärder. Den föreliggande propositionen ger nu delvis nya förutsättningar genom att föreslå att ett första aggregat tas ur drift 1995 och en andra 1996 – en i Ringhalsverket och en i Barsebäcksverket.

Regeringens föreliggande proposition är för vag för att ge aktörerna på energimarknaden tillräckliga styrimpulser. Det räcker inte med att precisera riktlinjerna för kärnkraftsavvecklingens inledande skede och dessutom lägga in en kontrollstation, som i praktiken innebär att förutsättningarna ånyo kan komma att förändras. Det krävs nu i stället en konkret avvecklingsplan som snarast underställs riksdagen för beslut, kombinerad med marknadsekonomiska styrmedel och stimulanser för hushållning och alternativ baserade på inhemska och förnybara energislag.

I debatten efter reaktorolyckan i Tjernobyl har det ofta hävdats att de svenska reaktorerna skulle vara så mycket säkrare än t. ex. sovjetiska och andra utländska reaktorer, att risken för en motsvarande svensk olycka nästan helt kan uteslutas. De svenska reaktorerna är uppenbart säkrare än t. ex. den havererade Tjernobylreaktorn men har olika typer av svagheter, som kan få mycket allvarliga konsekvenser vid ett haveri.

Med en planering som ger alla inblandade parter god tid att anpassa sig är det möjligt att avveckla de 12 svenska reaktorerna fram till år 2000 och ställa om vårt energisystem till en mera inhemsk och till stora delar förnybar energihushållning. Men det kräver att ett antal viktiga beslut omgående fattas av regering och riksdag:

- Barsebäcksreaktorerna avvecklas inom den tid det tar att förse Karlshamns oljekraftverk med höggradig rökgasrening, eller konvertering till naturgasdrift.
- De 1,2 miljarder kronor som anslagits för att byta ånggeneratorer på Ringhals 2 satsas i stället på effektivare energianvändning i såväl producent- som konsumentleden samt stöd till framtidsinriktade elprojekt. Ringhals 2 stängs av säkerhets- och arbetsmiljöskäl.
- En fysisk avvecklingsplan fastställs där det anges i vilken tidsföljd de olika reaktorerna, beroende på säkerhetsmässiga bedömningar, skall tas ur drift.
- En plan fastställs för snabbare utbyggnad av alternativa energikällor, intensifierat energisparande och effektivare energianvändning.
- Beskattningen läggs om så att arbetskraften beskattas mindre genom lägre arbetsgivaravgifter och energi och råvaror får bära en större andel av beskattningen av produktionen, dock utformad så att de elintensiva branscherna hinner anpassa sig och t. ex. ersätta el med naturgas eller biogas.
- Större satsningar på forskning om effektivare energianvändning och nya energikällor.

För att klara en avveckling av kärnkraften i Sverige till år 2000 med ett decentraliserat energisystem i huvudsak byggt på inhemska och förnybara energislag, där såväl hushållen, industrin som transportsektorn får tillräckligt med elström, krävs en mycket målmedveten inriktning av energipolitiken. Målsättningen bör vara att den totala energianvändningen skall ligga runt 300 TWh år 2000.

De svenska kärnkraftsaggregaten producerade ca 65 TWh el 1987. De allra flesta prognoser som tidigare legat till grund för energibehovet i framtiden har inneburit mycket stora överskattningar av de verkliga behoven.

1972, samma år som det första större svenska kärnkraftverket startades, offentliggjordes denna prognos för det svenska elbehovet:

År	Kraftsams (CDL:s) prognos 1972 elbehov TWh	Verklig förbrukning
1972		72
1975	100	80
1980	145	94
1985	200	130
1990	250	?

Mot. 1987/88
N32

Mellan 1979 och 1986 har den faktiska totala energianvändningen (elektricitet, bränslen och drivmedel) i Sverige gått ned med ca 50 TWh (temperatur-korrigerade värden). Detta motsvarar tio normalstora kärnkraftverk eller tolv utbyggda Kalixälvar. Samtidigt som den totala energianvändningen minskat har användningen av elektricitet ökat. Bakgrunden är framför allt den kraftiga utbyggnaden av kärnkraften och det åtföljande behovet av att sälja elektricitet, främst som elvärme.

Handlingsprogram för att ersätta 65 TWh kärnkraftsel fram till år 2000

För att ersätta den kärnkraftsproducerade elströmmen med effektivare energianvändning och alternativa energikällor krävs att riksdagen snabbt antar ett kraftfullt handlingsprogram.

Satsningarna måste bl. a. gälla effektivare energianvändning t. ex. ökad isolering, värmeåtervinning, värmepumpsteknik, ökad satsning på kraftvärme och mottrycksproduktion av el. Ett annat viktigt inslag är utbyte av el mot bränsle inom värmesektorn och mot naturgas och biogas inom industrin. Solenergin bör främst komma till användning för uppvärmning av tappvatten. Vattenkraften bör effektiviseras och byggas ut till en kapacitet av 66 TWh.

De nuvarande kärnkraftsreaktorernas tekniska livslängd är starkt begränsad. De måste under alla förhållanden ersättas. Det billigaste och miljövänligaste är att i så stor utsträckning som möjligt investera i effektivare energianvändning och sparande.

Det är nödvändigt att de politiska besluten om en omställning av vårt energisystem följs upp med ekonomiska styrmedel på samma sätt som t. ex. de bostadspolitiska målen bara kan uppnås genom att riksdagen fastställer låneregler och andra villkor som reglerar byggandet.

Stoppa utbyggnaden av direktverkande elvärme

Den explosionsartade ökningen av eluppvärmningen av bostäder måste stoppas. Det har nu gått så långt att det har uppstått allvarliga problem i eldistributionen under de senaste kalla vintrarna, trots att kärnkraften är fullt utbyggd. Ca 475 000 småhus värms nu med direktverkande elvärme. Den mycket farliga sårbarheten i detta storskaliga system kan bli förödande

om inte riksdagen snabbt fattar beslut som kan bryta utvecklingen. Olika typer av åtgärder som lagstiftning mot nyinstallation av direktverkande elvärme och höjd elskatt, fördelaktiga lån och bidrag för andra uppvärmningssystem och förändringar av eltaxekonstruktionerna måste samverka för att snabbt styra utvecklingen mot ett mera decentraliserat system för bostadsuppvärmning, i huvudsak byggt på inhemska och förnybara energislag.

I en separat motion under allmänna motionstiden utvecklar kds sin syn på energiskatterna och energipolitiken i övrigt.

Mot. 1987/88

N32

Kraftindustrins modell dyr för konsumenterna

I kärnkraftsförespråkarnas och kraftindustrins modeller skall kärnkraften ersättas med nybyggda gigantiska kolkondenskraftverk. Denna linje fullföljs nu i remissvaren på de utredningar som ligger till grund för propositionen. I nybyggda kolkraftsanläggningar kostar varje kWh ca 40 öre. Detta skall jämföras med en satsning på effektivare energianvändning, ökad kraftvärmeproduktion, naturgas, ersättning av el med bränslen, m. m. Enligt de beräkningar som utförts i en arbetsgrupp inom centerpartiet skulle en sådan inriktning innebära en årlig besparing för konsumenterna på ca 8 miljarder kronor.

Det är ganska naturligt att kraftindustrins modell står i överensstämmelse med företagets affärsidé – att sälja så mycket elström som möjligt. I nyproducerade kolkondenskraftverk blir det en mycket högre kostnad för konsumenten än om en stor del av investeringarna görs i besparingar och effektivare energianvändning som ju inte alls kräver några driftkostnader.

För att stimulera omställningen av energisystemet bör en avgift på t. ex. ett par öre per kWh på all elström tas ut till en fond, som både skall ge stimulansbidrag och finansiera särskilt angelägna objekt. Med en elavgift på 2 öre/kWh skulle fonden fram till år 2000 få ett kapital på ca 30 miljarder kronor, samtidigt som avgiften skulle dämpa efterfrågan och stimulera övergång från direktverkande el och elpannor till värmepumpsystem.

Resursanvändning och energiutnyttjande måste planeras och genomföras på ett sådant sätt att jordens ändliga tillgångar förvaltas i stället för att förbrukas.

Sveriges energihushållning måste så snabbt som möjligt komma i balans utan kärnkraft. Den globala utvecklingen med överbefolkning och miljöförstöring tillsammans med instabila råvarumarknader begränsar även Sveriges energipolitiska handlingsutrymme. Sverige och övriga industriländers materiella välbefinnande har bl. a. byggt på en ständigt stigande förbrukning av billig energi. En sådan utveckling kan inte fortsätta utan irreparabla skador på miljö och klimat.

Vår svenska levnadsstandard är mer än tio gånger högre än flertalet länders på jorden. Klyftan mellan de rika i-länderna och de fattiga u-länderna fortsätter att öka. Sverige måste i högre grad erbjuda bistånd till alternativ teknik som är anpassad till resp. lands förutsättningar bl. a. för att öka självförsörjningsgraden på energiområdet.

Enligt Världskommissionen för miljö och utveckling, den s. k. Brundt-

landkommissionen, använder en person i de industrialiserade marknads-ekonomierna mer än 80 gånger så mycket energi som en invånare i en del afrikanska stater.

Den totala nivån på energiförbrukningen i den industrialiserade världen är ohållbar i längden enligt kommissionen. Om utvecklingsländerna år 2025 skulle nå upp till samma energianvändning, som de industrialiserade länderna har för närvarande, skulle jordens totala energianvändning femfaldigas. En sådan situation skulle, enligt Brundtlandkommissionen, innebära en katastrof för jordens ekologiska balans.

Målsättningen för den svenska energipolitiken skall alltså vara att inhem-ska och förnybara energislag i kombination med ett intensifierat sparande och ökad hushållning successivt skall ersätta kärnkraft och import av olja och kol i ett resursbevarande samhälle. Detta leder till energipolitisk balans och att Sverige därmed tar sitt ansvar för den globala utvecklingen där målsättningen är en rättvisare fördelning av välfärden.

Inom vårt nordiska närområde finns förutsättningar att tillgodose de nordiska ländernas behov av energiråvaror. En inomnordisk energibalans är en målsättning som även bidrar till en positiv global utveckling.

Genom en målmedveten satsning på hushållning och återvinning tar vi ansvar för den globala utvecklingen. En mera rättvis fördelning av välfärden på jorden är en viktig del av energipolitiken.

Energipolitiken skall präglas av omtanke om nu levande samt kommande generationer.

Energianvändningen ökar åter i Sverige

Tyvärr ökar den totala energianvändningen nu åter i Sverige. 1986 uppgick den enligt statens energiverk till 449 TWh. En normaltemperaturkorrigerad statistik för åren 1986 och 1987 visar att den årliga ökningen blir drygt 1 % under perioden 1986–1988. Energianvändningen väntas ligga på en högre nivå åren 1987–1988 jämfört med år 1986, runt 460 TWh. Detta är en olycklig utveckling som med stor målmedvetenhet måste vändas. Målet skall enligt kds vara en total slutlig inhemsk energianvändning på ca 300 TWh år 2000, exkl. ca 73 TWh för utrikessjöfart, förluster i överföringssystemet m. m.

Hushållning – sparande

En av de viktigaste insatserna på miljö- och energipolitikens område är att stimulera till hushållning och sparande.

Forskning och initiativ när det gäller nya energisystem med denna in-riktning skall stimuleras.

Det måste vara företagsekonomiskt lönsamt att investera i energisnåla processer och produkter. Detta får konsekvenser bl. a. för skatte- och taxepolitiken, inom förpackningsindustrin och organisationen av varutrans-porterna.

Kollektivtrafiken skall vara attraktiv och byggas ut för att kunna möta de

ökande behoven. Långväga transporter skall styras över till de mest energisnåla transportmedlen.

Produktionsbeskattningen skall utformas så att användningen av energi beskattas mera och arbete mindre än hittills.

Energitaxorna skall så långt som möjligt vara rörliga med låga fasta avgifter.

Utbyggnaden av fjärrvärme får inte förhindra fortsatta energibesparande åtgärder i bostadsbeståndet.

Det är viktigt att kommunernas energiplaner utformas så att energibesparande åtgärder prioriteras så att exempelvis sopförbränning för fjärrvärmeproduktion minimeras.

Decentraliserad energiproduktion

Den storskaliga elenergimodellen med kärnkraft som grundpelare gör landet alltför sårbart och ökar behovet av större elledningar för att klara de höga effektbehoven och minska överföringsförlusterna. Ett decentraliserat energisystem, byggt på inhemska energitillgångar, bidrar även starkt till samhällsekonomisk balans. Mest ekonomiskt är det att framställa elektricitet där det behövs värme, t. ex. för uppvärmning av bostäder. Större industrier och tätorter bör investera i egna kraftvärmeanläggningar.

Elproduktion i kärnkraftverk såväl som olje- och koleldade kondenskraftverk är mycket energislösande. Cirka två tredjedelar av den producerade energin går till spillo, främst som kylvatten. Därutöver försvinner ca 10 % av energin som förluster i ledningar. Även vid värmeproduktion försvinner en stor del av energiinnehållet i förluster.

Målsättningen måste i princip vara att så mycket som möjligt framställa energi där den förbrukas och att framställa el där värmeöverskottet kan utnyttjas för t. ex. bostadsuppvärmning. Då försvinner endast en mindre del av energin i form av förluster och en högre verkningsgrad erhålls.

Miljöhänsyn

Valet av energisystem har den allra största betydelse för miljön. Att spara energi är den billigaste och effektivaste metoden att nedbringa miljöskadliga utsläpp. Bränslen som olja, kol, ved, torv, biomassor och sopor har alla olika typer av miljöpåverkan. Rökgasutsläppen måste minimeras. Detta sker genom att energiproducenterna bringas att använda den allra bästa reningsteknik som finns att tillgå. Målsättningen i handlingsprogrammet mot luftföroreningar och förurning, att utsläppen av svavel- och kväveoxider skall minskas med 65 resp. 30 %, räknat från 1980 års nivå till 1995, som presenteras i regeringens proposition 1987/88:85 om miljöpolitiken inför 1990-talet är otillräcklig. Kristdemokratiska samhällspartiet kräver kraftigt skärpta gränsvärden för utsläpp från förbränningsanläggningar i sin miljöpolitiska motion.

Det är i dag tillåtet att elda tung olja med ett svavelinnehåll av 1 viktprocent. Oljan svarar i dag för ca 47 % av vår energiförsörjning och omkring hälften av svavelutsläppen. I propositionen förutsöks en senare sänkning

av den högsta tillåtna svavelhalten i tung olja till 0,8 viktprocent. Detta är en helt otillräcklig ambitionsnivå.

Mot. 1987/88
N32

Energiministern säger att det är angeläget att motiv skapas för en ytterligare minskning av svavelutsläppen vid oljeförbränning och aviserar för ändamålet en utredning i samband med miljöpropositionen. Målet skall vara att föreslå successiva begränsningar av svavelutsläppen med början år 1993 i de mest försurade områdena. Dessa beslutade och planerade åtgärder skall enligt propositionen inte genomföras förrän kärnkraften avvecklas. Kds anser att så snart erforderliga notifieringsprocedurer i GATT och EFTA har genomförts bör den högsta tillåtna svavelhalten i tung olja sättas till 0,3 viktprocent.

Försurningssituationen är ytterst alarmerande. Över 20 000 sjöar i Sverige är redan försurade eller döda. Även marken, skogarna och äldre byggnadsminnen uppvisar allt allvarigare försurningsskador. Skogsskador och skogsdöd breder nu ut sig i en allt snabbare takt i Sverige, även om de senaste mycket regniga somrarna givit skogen möjlighet till en viss återhämtning. I Västtyskland har en tredjedel av granskogen skadats eller dött de senaste åren, och i Canada uppges 50 % av de granar som fanns för 15 år sedan vara döda.

Orsaken till denna skrämmande utveckling är att industriländerna hittills satsat på energisystem som bygger på förbränning av fossila bränslen med otillräcklig rökgasrening i kombination med kväveoxidutsläppen från den ständigt växande motortrafiken.

Energipolitiken måste utformas i mycket nära samarbete med miljöpolitiken. Kds ställer därför mycket höga krav på uppföljning och vaksamhet för att minimera negativa miljöeffekter av energipolitiken.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen avslår proposition 1987/88:90.
2. att riksdagen hos regeringen begär förslag på en konkret avvecklingsplan för kärnkraften i enlighet med vad som anförts i motionen.
3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om principer för ersättning av kärnkraftsel med snabbare utbyggnad av alternativa energikällor, intensifierat energisparande och effektivare energianvändning.
4. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om energibeskattningen.
5. att riksdagen beslutar om ett förbud mot nyinstallation av direktverkande eluppvärmning i permanentbostäder.

Stockholm den 21 mars 1988

Alf Svensson (c)

